

“गोमूत्रं गोमयं क्षीरन्दधि सर्पिः कुशोदकम् । जगध्वा-
परेऽङ्गु पयसेत् कच्छं सान्तपनञ्चरन्” या० । “पूर्वेदुरा-
हारान्तरपरित्यागेन गोमूत्रादीनि गव्यानि पञ्च इत्याणि
कुशोदकसहितानि संयुज्य पीत्वा अपरेदुरूपयसेदिति है-
रात्रिकः सान्तपनः कच्छः सान्तपनञ्चोत्तरलोके पृथग्वि-
धानादवगम्यते । कच्छं दातुं चान्वयसंज्ञेयम् तपोरूपत्वेन
क्षेशसाध्यत्वात् । गोमूत्रादीनाम्परिमाणं वक्ष्यते । यदा
पुनः पूर्वेदुरूपोष्ठापरेदुः समन्तकं संयुज्य समन्तकमेव
पञ्चगव्यस्मीयते तदा ब्रह्मकूर्च इत्याख्यायते यथाह
पराशरः “गोमूत्रङ्गोनयं क्षीरन्दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
निर्दिष्टस्मृच्चगव्यन्तु पवितं कायशोधनम् । गोमूत्रान्ता-
म्ववर्णांशः, श्वेतावासापि गोमयम् । पयः काश्चनव-
र्णांशः, नीलायाश्च तथा दधि । एतच्च कण्ववर्णायाः
सर्वं कापिलमेवं वा । अन्नाभे सर्ववर्णानाम्पञ्चगव्येष्वयं
विधिः । गोमूत्रमाषकास्वदौ गोमयस्य तु षोडश ।
क्षीरस्य द्वादश प्रोक्ता दध्नस्तु दश कीर्त्तिताः । गोमूत्रव-
द्वृत्तस्तेषांस्तद्वन्तु कुशोदकम् । गायत्र्यादाय गोमूत्रं,
गन्धद्वारेति गोमयम् । आध्यायस्वेति च क्षीरन्दधि-
क्रान्तेति वै दधि । तेजोऽसि शुक्रमित्याज्यन्देवस्य त्वा
कुशोदकम् । पञ्चगव्यं च पूतं होमयेदग्निसन्निधौ ।
सप्रपत्वास्तु वे दभौ अच्छिन्नायाः शुक्लपिपः । एतैरु-
द्धृत्य होतव्यम्पञ्चगव्यं यथाविधि । इरावती इदं वि-
ष्णुर्मानसलोके च शंभवी । एताभिश्चैव होतव्यं कृत्वा
शेषं पिबेद्द्विजः । प्रणवेन समालोच्य प्रणवेनाभिमन्त्र्य
च । प्रणवेन ससृद्धृत्य पिबेत्तत् प्रणवेन तु । मध्यमेन
पलाशस्य पद्मपत्रेण वा पिबेत् । स्वर्णपत्रेण रौप्येण
ब्रह्मतीर्थेन वा पुनः । यत्तगस्थितस्यापं देहे तिष्ठति
मानवे । ब्रह्मकूर्चोपवासस्तु दहत्यग्निरिवेभ्यनमिति” ।
यदात्येते देव विमिश्रितस्मृच्चगव्यं तिरात्वमभ्यस्यते तदा
यतिसान्तपनसंज्ञां लभते “एतदेव त्र्यहस्यस्तं यति-
सान्तपनं स्मृतमिति” शङ्खस्मृत्यात् । जावालेन तु स-
प्ताहसाध्यं सान्तपनमुक्तम् “गोमूत्रङ्गोनयं क्षीरन्द-
धि सर्पिः कुशोदकम् । एकैकं प्रत्यहस्मीत्वा त्वहोरात्र-
मभोजनम् । कच्छः सान्तपनो नाम सर्वपापप्रणाशनः”
इति । एषाञ्च गुरुलघुकक्षाणां शक्त्यादमेवया व्यवस्था
विज्ञेया । एषमुत्तरत्वापि व्यवस्था बोद्धव्या । महासा-
न्तपनाख्यं कच्छं नाह “पृथक् सान्तपनद्रव्यैः षडहः
सोपवासकः । सप्ताहेन तु कच्छेऽयं महासान्तपनः

स्मृतः” या० सप्ताहेनापयर्त्तितो महासान्तपनाख्यः कच्छो
विज्ञेयः कथमित्यपेक्षायास्तुक्तम् पृथग्भूतैः षडभिर्गो-
मूत्रादिभिरेकैकेनैकैकमहर्तितवाहयेत्पञ्चसोपवासेनेति ।
यमेन तु पञ्चरात्रसम्पादो महासान्तपनोऽभि-
हितः “त्र्यहस्मिन्नेत्तु गोमूत्रत्र्यहं वै गोमयस्मिन्नेत् ।
त्र्यहन्दधि त्र्यहं क्षीरन्त्र्यहं सर्पिस्ततः शुचिः ।
महासान्तपनं होतव्यं पापप्रणाशनमिति” । जावालेन
त्वे कविंशतिरात्रनिर्वर्त्यो महासान्तपन उक्तः । “षष्ठांमे-
कैकमेतेषां तिरात्वस्योपवासेत् । त्र्यहश्चोपवासे-
दन्त्यं महासान्तपनं विदुरिति” । यदा तु षष्ठां सान्त-
पनद्रव्याणामेकैकस्य द्वाहस्ययोगस्तदातिसान्तपनम्
यथाह मनुः “एतान्येव तथा मेयान्येकैकान्तु द्वाहं
द्वाहम् । यतिसान्तपनस्यैव श्रुपाकमपि शोधयेदिति” ।
श्रुपाकमपि शोधयेदित्यर्थवादः । इति महासान्तपनाति
सान्तपने । पर्णकक्षाख्यं व्रतमाह “पर्णोदुम्बरा-
जीयविल्वपत्रकुशोदकैः । प्रत्येकस्मृत्यहस्मीतैः पर्णकच्छ
उदाहृतः” या० । “पलाशोदुम्बरावावन्द्रीवृक्षपर्णा-
नामेकैकेन काथितसुदकस्मृत्यहस्मिन्नेत् कुशोदकञ्च कश्मिन्न-
हनीति पञ्चाहसाध्यः पर्णकच्छ । यदा तु पर्णादीनामे-
कीकृतानां काथस्तिरात्वान्ते पीयते तदा पर्णकूर्चः
यथाह यमः “एतान्येव समस्तानि तिरात्वोपोषितः
शुचिः । काथयित्वा पिबेद्द्विजः पर्णकूर्चोऽभिधीयते”
इति । यदा तु विल्वादिफलानि प्रत्येकं काथितानि
मासस्मीयन्ते तदा फलकक्षादिव्यपदेशं लभते यथाह
मार्कण्डेयः “फलैर्मासेन कथितः फलकच्छो मनोषिभिः ।
श्रीकच्छः श्रीफलैः प्रोक्तः पद्माक्षैरपरस्तथा । मासेना-
गलकैरेयं श्रीकच्छमपरं स्मृतम् । पलैर्मतः पत्रकच्छः
पुष्पैस्तत्कच्छ उच्यते । मूलकच्छः स्मृतो मूलैस्तोयकच्छा
जलेन तु” इति पर्णकच्छमेकादशविधम् । यद्य
तत्रकच्छं व्रतमाह “तत्रक्षीरहताम्बूनामेकैकं प्रत्य-
हस्मिन्नेत् । एकरात्रोपवासञ्च तत्रकच्छ उदाहृतः” या० ।
दुग्धसर्पिसदकानान्तपानामेकैकस्मृतिदिवसस्यापरेदुर-
पवसेदेवदिवसचतुष्टयसम्पादो महातत्रकच्छः । शमिरेव
समस्तैः सोपवाहैर्होरात्रसम्पादः सान्तपनवत्त-
त्रकच्छः । मनुना तु द्वादशरात्रनिर्वर्त्योऽभिहितः “तत्र-
कच्छं चरन् विप्रो जलक्षीरहतामिलान् । प्रतित्र्य-
हस्मिन्नेदुष्णान् सक्तृस्त्रायो समाहितः” इति । क्षीरादि-
परिमाणन्तु पराशरेणोक्तद्रव्यम् “अपाम्पिबेत्तु तिरा-